

Som det også har været fremme, kræver det, hvis Pressenævnet skal kunne behandle en klage over et medie, at mediet har tilmeldt sig nævnet, og at mediet kan sidestilles med traditionel nyhedsformidling, som det bl.a. kendes fra DR og TV 2. Problemet med den nuværende model, som SF rigtigt nok peger på, er, at nogle medier tilsyneladende ikke har tilmeldt sig Pressenævnet. Og konsekvensen er så, som det også var fremme, at Pressenævnet ikke vil kunne behandle sager mod disse medier. SF kræver derfor, at den såkaldte anmeldeligt ophæves, så Pressenævnet automatisk vil kunne behandle sager mod alle medier, samt at medieansvarsloven tilpasses i lyset af udviklingen i medieområdet.

Umiddelbart synes vi i Socialdemokratiet, at det lyder som et naturligt forslag, ikke mindst i lyset af internettets revolution af medieområdet. Men der er et par men'er, som gør, at Socialdemokratiet ikke kan støtte SF's beslutningsforslag. Dels er der ganske få sager, hvor Pressenævnet har måttet afvise at behandle en sag med henvisning til, at det pågældende medie ikke har anmeldt sig selv, og samtidig er medieansvarslovens ansvarssystem helt særligt. Det skal ikke forveksles med en domstol, men ses i lyset af medieansvarslovens hovedformål om at sikre ytringsfriheden og samfundsdebatten de bedste vilkår.

Derfor må kredsen, der skal kunne drages til ansvar, nødvendigvis være begrænset til eksempelvis minimum den ansvarshavende redaktør.

I Socialdemokratiet mener vi, at den nuværende anmeldelseordning grundlæggende er god, fordi det eksempelvis af egen nytteinteresse burde sikre, at de enkelte nyhedsformidlere tilmelder sig ordningen. Men den enkeltsag, som er havnet i SF, viser jo, at der er behov for at gøre medierne opmærksom på mulighederne for at tilmelde sig Pressenævnet, og umiddelbart synes det selvfølgelig også underligt, at ikke alle de relevante medier har gjort det. Som sagt mener vi, at de har en klar egen nytteinteresse i at tilmelde sig ordningen, da den jo begrænser andelen af personer, som vil kunne drages til ansvar i forbindelse med eventuelle klagesager.

Helt generelt skal vi selvfølgelig på den ene side sikre de bedste mulige vilkår for ytringsfriheden og samfundsdebatten, og på den anden side skal vi selvfølgelig sikre os, at de, der føler deres ære krænket af et medie, skal kunne anlægge sag mod det pågældende medie. De mu-

ligheder har enhver ved domstolene i dag, og der er ganske mange eksempler på, at det sker.

Kl. 14.20

I Socialdemokratiet mener vi således ikke, at der er et hul i lovgivningen, som det fremføres af SF som en af begrundelserne for forslaget, og vi kan på den baggrund ikke støtte beslutningsforslaget fra SF.

Men det er klart, som også justitsministeren er inde på, at der er en udvikling i gang på det her område. Det er svært at trække grænserne. Der er problemer med, at enkelte medier ikke tilmelder sig denne her ordning, og vi vil på den baggrund opfordre justitsministeren til, hvilket jeg også fornemmede, at justitsministeren gør, at holde et vågent øje med antallet af sager ved Pressenævnet og særlig se på antallet af sager, som afvises med den begrundelse, at det pågældende medie ikke har tilmeldt sig Pressenævnet, samt at man oversender redegørelser til Retsudvalget, således at vi også kan medvirke til den yderligere debat, som jeg synes er relevant at tage i lyset af udviklingen på medieområdet.

Per Dalggaard (DF):

Efter Dansk Folkepartis mening bør medieansvarsloven også dække elektroniske medier på en vis måde, men som anført af justitsministeren er der altså en række problemer, som gør, at den her sag ikke er så enkel endda.

Den frivillige anmeldelse, der foregår, er jo egentlig en anerkendelse af, at der kan være nogle fordele ved at tilmelde sig Pressenævnet, men her har vi så efter vores mening et andet problem. Pressenævnet er vel egentlig en ret lukket institution, som i hvert fald ikke er interesseret i at få andre med ind i nævnet end pressen selv, og det kan godt give en række problemer.

Så vi er enige med SF i, at det er et område, som bør have øget opmærksomhed, og vi er også enige med justitsministeren i, at det er noget, der bør ses på. Jeg kan kun sige, at vi i udvalgsarbejdet i hvert fald vil være med til at se på, hvordan vi kan udvide kredsen af medier, som egentlig skal tilmelde sig Pressenævnet, og vi vil egentlig også se på, om sammensætningen af Pressenævnet er up to date, om ikke det er på tide, at dets sammensætning også bliver af en lidt anden karakter.

Så vi kan ikke umiddelbart tilslutte os forslaget, men vi vil heller ikke sige nej til det. Vi vil se på problematikken i udvalgsarbejdet.